Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (seitsmes koda)

16. oktoober 2025 *

Eelotsusetaotlus – Dumpinguvastased meetmed – Laiendatud dumpinguvastane tollimaks – Hiinast pärit teatavate jalgrattavaruosade impordist vabastamine – Väikestes kogustes impordiga seotud erand väikestele ettevõtjatele – Piirkogus 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta, mille lepinguosaline deklareerib vabasse ringlusse lubamiseks või mis temale tarnitakse

Kohtuasjas C-659/24,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesfinanzhofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus) 14. mai 2024. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 9. oktoobril 2024, menetluses

A-GmbH & Co. KG

versus

Hauptzollamt C,

EUROOPA KOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja president F. Schalin (ettekandja), kohtunikud M. Gavalec ja Z. Csehi,

kohtujurist: A. Biondi,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– A-GmbH & Co. KG, esindaja: *Steuerberater* U. Reimer,

– Euroopa Komisjon, esindajad: G. Gattinara ja R. Pethke,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

kohtuotsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada komisjoni 20. jaanuari 1997. aasta määruse (EÜ) nr 88/97 Hiina Rahvavabariigist pärit teatud jalgrattavaruosade impordi vabastamise kohta nõukogu määrusega (EMÜ) nr 2474/93 kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu nõukogu määrusega (EÜ) nr 71/97 kehtestatud laiendamisest (EÜT 1997, L 17, lk 17; ELT eriväljaanne 11/21, lk 3), mida on muudetud komisjoni 4. juuni 2013. aasta määrusega (EL) nr 512/2013 (ELT 2013, L 152, lk 1) (edaspidi „määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsioon“) artikli 14 punkti c.

2 Taotlus on esitatud A-GmbH & Co. KG (edaspidi „importija“) ja Hauptzollamt C (peatolliamet C, Saksamaa) vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab Hiinast pärit teatud jalgrattavaruosade, mille suhtes ei kohaldata laiendatud dumpinguvastast tollimaksu, Euroopa Liitu importimise tingimusi.

Õiguslik raamistik

Määrus (EÜ) nr 71/97

3 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 8. septembril 1993 vastu määruse (EMÜ) nr 2474/93 lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta Hiina Rahvavabariigist pärinevate jalgrataste impordile ühendusse ja ajutise dumpinguvastase tollimaksu lõpliku sissenõudmise kohta (EÜT 1993, L 228, lk 1; ELT eriväljaanne 11/51, lk 3).

4 Selleks et vältida määrusega nr 2474/93 kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmist jalgrataste kokkupanekul kasutatavate Hiinast pärit jalgrattavaruosade liitu importimise kaudu, võttis nõukogu vastu 10. jaanuari 1997. aasta määruse (EÜ) nr 71/97, millega laiendatakse Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste suhtes määrusega (EMÜ) nr 2474/93 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrattaosade impordile ning kehtestatakse laiendatud tollimaks vastavalt määrusele (EÜ) nr 703/96 registreeritud impordi suhtes (EÜT 1997, L 16, lk 55).

5 Määruse nr 71/97 põhjenduses 38 on märgitud:

„Dumpinguvastasest tollimaksust vabastamine on põhjendatud järgmiste lõppkasutustoimingute puhul: i) koostetoimingud, mille puhul ei ole kõrvalehoidmise koosseis täidetud, ja ii) oluliste jalgrattavaruosade väikestes kogustes kasutamine väikeettevõtjate poolt (eelkõige varuosadena), mille puhul eeldatakse, et kõrvalehoidmist ei toimu. Viimati nimetatud juhul on oluliste jalgrattavaruosade import ilmselt piiratud majandusliku tähtsusega ja sellistest imporditud osadest valmistatavate jalgrataste arv ei kahjusta kehtiva tollimaksu parandavat mõju (alusmääruse artikli 13 lõike 2 punkt c).

Selleks et võimaldada vahendusettevõtjatel, kes ei impordi olulisi jalgrattavaruosi otse, osta neid osi importijatelt ja müüa neid koosteettevõtjatele, kes dumpinguvastasest tollimaksust kõrvale ei hoia, tuleks asjaomaste toimingute üle järelevalvet teostada ka lõppkasutusprotseduuri kontrollisüsteemi raames.“

6 Määruse artikli 3 lõikes 1 ja lõike 2 teises taandes on sätestatud:

„1. Komisjon määrab pärast nõuandekomiteega konsulteerimist määrusega kindlaks meetmed, mis on vajalikud selleks, et anda luba vabastada artikli 2 kohasest laiendatud tollimaksust selliste oluliste jalgrattavaruosade import, mille puhul ei toimu määrusega (EMÜ) nr 2474/93 kehtestatud dumpinguvastasest tollimaksust kõrvalehoidmist.

2. Komisjoni määrus sisaldab eelkõige sätteid, mis käsitlevad järgmist:

[…]

– luba vabastada tollimaksust oluliste jalgrattavaruosade import eelkõige vahendajate või – väikestes kogustes kasutamise korral – väikeettevõtjate puhul ning sellise impordi järelevalve“.

Määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsioon

7 Määruse nr 88/97 põhjendused 3 ja 4 on sõnastatud järgmiselt:

„(3) Käesolev määrus peaks andma huvitatud isikutele selgeid juhiseid, kuidas kasutada erandisüsteemi. Eelkõige peaks see täpselt sätestama, kuidas on võimalik vabastada teatud oluliste jalgrattavaruosade import laiendatud maksust ja kuidas saada selliseks vabastuseks luba.

(4) […]

[…] oluliste jalgrattavaruosade import [tuleb] vabastada laiendatud maksust, kui varuosad deklareeritakse vabasse ringlusesse laskmiseks komisjoni poolt vabastatud koostaja poolt või tema nimel.

[…] oluliste jalgrattavaruosade import [tuleb] vabastada laiendatud maksust siis, kui neile antakse luba eesmärgipärase kasutamise kontrolli alusel ja juhul, kui need tarnitakse lõplikult maksust vabastatud koostajale või deklareeritakse vabasse ringlusesse laskmiseks või tarnitakse ühele isikule piiratud kogustes. Selleks on asjakohane kohaldada *mutatis mutandis* olemasolevat lõppkasutuse kontrollimise mehhanismi […]. Kui isik deklareerib vabasse ringlusesse laskmiseks või talle tarnitakse kuus vähem kui 300 ühikut mis tahes liiki olulisi jalgrattavaruosi, on oluliste jalgrattavaruosade import piiratud majandusliku tähtsusega ja ei kahjusta tõenäoliselt määrusega (EMÜ) nr 2474/93 kehtestatud maksu. Seepärast ei tuleks seda käsitada kõrvalehoidmisena.

[…]“.

8 Määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artiklis 14 „Lõppkasutust kontrolliv erand“ on sätestatud:

„Kui viitemääruse jõustumise kuupäevast alates deklareeritakse oluliste jalgrattavaruosade import vabasse ringlusesse laskmiseks teise isiku poolt kui vabastatud isik, vabastatakse need laiendatud tollimaksu kohaldamisest, kui need deklareeritakse vastavalt III lisas toodud TARICi struktuurile

ja vastavalt tingimustele, mis sätestatakse [nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta] määruse (EMÜ) nr 2913/92[, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1)] artikli 82 ja määruse (EMÜ) nr 2454/93 artiklite 291–304 kohaselt, mida kohaldatakse *mutatis mutandi*, kui:

a) olulised jalgrattavaruosad tarnitakse artiklite 7 või 12 kohaselt vabastatud isikule;

b) olulised jalgrattavaruosad tarnitakse teisele loa omanikule määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 291 tähenduses; või

c) isik deklareerib vabasse ringlusesse laskmiseks või talle tarnitakse kuus vähem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta. Iga isiku deklareeritud või talle tarnitud varuosade arv arvutatakse kõigi isikute deklareeritud või neile tarnitud varuosade arvu alusel, mis on seotud kompensatsioonilepinguga või mille puhul selle isikuga on sõlmitud kompensatsioonileping, või

d) olulised jalgrattavaruosad on ette nähtud kasutamiseks abimootoriga jalgrataste (TARICi lisakood 8835) kokkupanemisel.“

Määruse nr 88/97 rakendusmäärusega (EL) 2023/611 muudetud redaktsioon

9 Määruse nr 88/97, mida on muudetud komisjoni 17. märtsi 2023. aasta rakendusmäärusega (EL) 2023/611 (ELT 2023, L 80, lk 67), artikli 15 lõikes 2 on ette nähtud:

„Kui lõikes 1 viidatud isikute puhul on tõestatud, et nad on deklareerinud olulisi jalgrattavaruosi vabasse ringlusesse laskmiseks või on vastu võtnud nende tarneid kogustes, mis ületavad artikli 14 punktis c sätestatud lubatud piirkogust, või ei tee läbivaatamisel koostööd, ei peeta neid enam [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta] määruse (EL) 2016/1036 [kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21)] artikli 13 lõike 2 kohaldamisalasse kuuluvaks ning nendele isikutele antud maksuvabastuse luba tühistatakse tagasiulatuvalt. […]“.

Rakendusmäärus 2023/611

10 Rakendusmääruse 2023/611 põhjendustes 23–25 on märgitud:

„23. Samuti tuleks vabastus tühistada juhul, kui leitakse, et vabastatud isik osaleb laiendatud tollimaksust kõrvalehoidmises, muu hulgas siis, kui ta kahjustab tollimaksu parandavat mõju märkimisväärseid koguseid importides. Määruse [nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni] artikli 14 punktist c tuleneb, et tollimaksu parandav mõju on ohustatud, kui isik deklareerib vabasse ringlusesse laskmiseks või talle tarnitakse kuus rohkem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta.

24. Õiguskindluse ja läbipaistvuse tagamiseks peab [määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punktis c ette nähtud piirkogus] olema määruses [nr 88/97] sõnaselgelt märgitud.

25. Samuti peab komisjon asjakohaseks selgitada, kuidas tuleb tõlgendada artikli 14 punktis c sätestatud piirkogust. Sellega seoses peaks igakuine piirkogus, mis on väiksem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta, viitama asjaomaste oluliste jalgrattavaruosade ühikute igakuisele keskmisele arvule 12 kuu jooksul alates asjaomase eesmärgipärase kasutamise loa jõustumise kuupäevast. Ühelgi juhul ei tohi ühe või mitme ajavahemiku kogukestus ületada asjaomase eesmärgipärase kasutamise loa kehtivusaega.“

Liidu tolliseadustik

11 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT 2013, L 269, lk 1; edaspidi „liidu tolliseadustik“), artikli 211 „Loa andmine“ lõike 1 punktis a on sätestatud:

„Tolli luba nõutakse:

a) sees- või välistöötlemisprotseduuri, ajutise impordi protseduuri või lõppkasutusprotseduuri kasutamiseks“.

12 Liidu tolliseadustiku artikli 254 „Lõppkasutus“ lõikes 1 on sätestatud:

„Lõppkasutusprotseduuri korral lubatakse kaup vabasse ringlusse tollimaksuvabastuse või vähendatud tollimaksumääraga kauba erikasutuse tõttu.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

13 Importija impordib oma tegevuse käigus Hiinast erinevaid jalgrattavaruosi. Sellest tulenevalt on tal juba aastaid kesktolliasutuse C väljastatud lõppkasutuse luba. See liidu tolliseadustiku artikli 254 alusel antud luba võimaldab tal nimetatud artikli lõike 1 kohaselt lubada liidus vabasse ringlusse kaupa, mis on selle erikasutuse tõttu täielikult või osaliselt tollimaksuvaba.

14 Kõnealuse loa algne ese oli:

– olulised jalgrattavaruosad, mis tarnitakse määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni alusel tollimaksust vabastatud isikule (artikli 14 punkt a),

– tarned teistele lõppkasutusprotseduuri loa omanikele liidu tolliseadustiku artikli 254 tähenduses ja komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1993, L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3) artikli 291 tähenduses, kes ise ei täida impordiformaalsusi (määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkt b), ja

– iga kuu alla 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta, mille isik deklareerib vabasse ringlusse laskmiseks või mis tarnitakse talle (määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkt c).

15 Nimetatud loas oli märgitud, et iga kuu võib oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta deklareerida vähem kui 300 ühikut või isik võib need edastada teistele isikutele (lõppklientidele). Pärast seda, kui toll oli teinud järjestikused muudatused, lakkas luba siiski hõlmamast maksuvabastust, mis vastab määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punktis c nimetatud vabastusele.

16 Importija taotles 2018. aastal liidu tolliseadustiku artikli 211 lõike 1 punkti a alusel tolliasutuselt sama loa laiendamist tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2018, et kohaldada määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punktis c ette nähtud maksuvabastust.

17 Ta väitis sellega seoses, et see säte lubab vabastada laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust muu hulgas juhul, kui isikule „tarnitakse“ kuus vähem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta. Importija väitel tuleb seda maksuvabastuse võimalust mõista nii, et sellise importija tegevuse raames, kes impordib jalgrattavaruosi, et tarnida need klientidele, on tal õigus importida iga kuu ja kliendi kohta dumpinguvastase tollimaksu vabalt 299 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta.

18 Kuna toll jättis selle taotluse rahuldamata, esitas importija maksuhalduri otsuse peale kaebuse Finanzgerichtile (maksukohus, Saksamaa), kes jättis kaebuse rahuldamata ja kinnitas importijale kuuluva lõppkasutuse loa laiendamisest keeldumist.

19 Nimetatud kohus leidis, et määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punktis c ette nähtud maksuvabastus on ette nähtud üksnes väikestele ettevõtjatele ja et see peaks seega piirduma olukordadega, kus kokku tarnitakse vähem kui 300 ühikut kõnealuse importija kõigile klientidele. Seda tõlgendust toetab määruse nr 71/97 artikli 3 lõike 2 teine taane, mille kohaselt peab komisjoni tollimaksust vabastamise määrus sisuliselt käsitlema „luba vabastada tollimaksust oluliste jalgrattavaruosade import eelkõige vahendajate või – väikestes kogustes kasutamise korral – väikeettevõtjate puhul ning sellise impordi järelevalve“.

20 Importija esitas Finanzgerichti (maksukohus) otsuse peale kassatsioonkaebuse (*Revision*) Bundesfinanzhofile (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus), kes on eelotsusetaotluse esitanud kohus.

21 Sellega seoses väitis ta, et mõistet „väikeettevõtjad“ viimati nimetatud sätte tähenduses ei ole kehtivates õigusnormides määratletud ning et määruse nr 88/97 eesmärk on üksnes vältida dumpinguvastasest tollimaksust kõrvalehoidmist juhul, kui mitu kaupa deklareerivat ettevõtjat tarnivad kliendile kauba koguseid, mis kokku ületavad ettenähtud piirkogust. Seega ei ole dumpinguvastasest tollimaksust vabastamiseks oluline kindlaks teha mitte seda, kui palju olulisi jalgrattavaruosi vahendusettevõtjad müüsid teistele ettevõtjatele, vaid igakuist kogust, mis lõpuks igale lõppkliendile tarnitakse. Lisaks kujutab piirkogus iga kuu „vähem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta“ endast tollimaksuvabastust, mis vabastab 299 ühikut tollimaksust isegi nimetatud piirkoguse ületamise korral, mitte aga sellist piirkogust, mille tõttu ei kohaldata mingit maksuvabastust, kui isik deklareerib ja tarnib iga kuu nimetatud 299 ühikust rohkem.

22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et tema menetluses oleva vaidluse lahendus sõltub sellest, milline oluliste jalgrattavaruosade import on laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust vabastatud, ning väljendab sellega seoses kahtlust määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c tõlgendamise suhtes.

23 Esiteks soovib ta teada, kas selles sättes ette nähtud erandit saab kombineerida mõne muu erandiga selle artikli 14 punktide a ja/või b tähenduses. Sellega seoses leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kuigi nimetatud artikli 14 punktides a ja b ette nähtud vabastusi laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust võib kombineerida selle artikli punktis d ette nähtud vabastusega, ei saa need seetõttu, et need puudutavad erinevaid toodete saajaid ja kokkupaneku toiminguid seega kattuda. Isik võib seevastu eirata määruse nr 88/97 eesmärki, mis seisneb selles, et maksuvabastus kehtib ainult piiratud majandusliku tähtsusega impordi korral, kui ta impordib, kasutades määruse 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punktis a ja/või punktis b ette nähtud maksuvabastust koostoimes sama määruse muudetud redaktsiooni artikli 14 punktis c ette nähtud maksuvabastusega, iga kuu rohkem kui 299 ühikut olulisi jalgrattavaruosi, mis on dumpinguvastasest tollimaksust vabastatud.

24 Teiseks soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c arvestades võib lõppkasutusloas ette näha, et laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust vabastatakse vähem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta kuus ja ühe kliendi kohta, või kehtib see piirkogus kõigile klientidele. Ta märgib, et selle sätte sõnastus ei anna selle kohta juhiseid ja et selle sätte lai tõlgendamine võib viia dumpinguvastasest tollimaksust kõrvalehoidmiseni. Ta märgib samuti, et viis, kuidas üks pool oma äritegevust teostab või turul sekkub, ei ole selle küsimuse analüüsimisel asjakohane.

25 Kolmandaks tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtul küsimus, kas iga kuu „alla 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta“ määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c tähenduses on selline piirkogus, mis tühistab laiendatud dumpinguvastase tollimaksu vabastuse täielikult, kui pool deklareerib ja tarnib rohkem kui 299 ühikut kuus. Selle tõlgenduse kasuks räägib liidu seadusandja kavatsus, et selles sättes ette nähtud erandit kohaldatakse toodete väikestele importijatele või saajatele.

26 Neil asjaoludel otsustas Bundesfinanzhof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas [määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni] artikli 14 punkti c tuleb tõlgendada nii, et vabastust laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust võib samas lõppkasutusprotseduuri loas, millele on viidatud liidu tolliseadustiku artiklis 254, kombineerida teiste määruse nr 88/97 [2013. aastal muudetud redaktsiooni] artikli 14 punkti a ja/või punkti b alusel antavate vabastustega?

2. Kas määruse nr 88/97 [2013. aastal muudetud redaktsiooni] artikli 14 punkti c saab tõlgendada nii, et loas võib laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust vabastada vähem kui 300 olulise jalgrattavaruosa ühikut ühe kliendi kohta ühes kuus?

3. Kas määruse nr 88/97 [2013. aastal muudetud redaktsiooni] artikli 14 punktis c nimetatud kogus – vähem kui 300 ühikut kuus – kujutab endast piirkogust, mille tagajärjel ei anta juhul, kui isik deklareerib ja tarnib kuus rohkem kui 299 ühikut, laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust üldse vabastust, või maksuvaba kogust, mille puhul jäävad 299 ühikut ka selle koguse ületamise korral igal juhul dumpinguvastasest tollimaksust vabastatuks?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

27 Esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c tuleb tõlgendada nii, et selles ette nähtud laiendatud dumpinguvastase tollimaksu vabastust võib samas lõppkasutusloas, liidu tolliseadustiku artikli 254 tähenduses, kombineerida muu maksuvabastusega selle määruse muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti a ja/või punkti b alusel.

28 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleb liidu õigusnormi tõlgendamisel arvesse võtta mitte üksnes normi sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osa õigusnorm on (14. märtsi 2024. aasta kohtuotsus VR Bank Ravensburg-Weingarten, C-536/22, EU:C:2024:234, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Esiteks tuleb kõnealuste sätete sõnastuse kohta tõdeda, et ei esimeses küsimuses sõnaselgelt viidatud liidu tolliseadustiku artikliga 254 ega selle seadustiku artikliga 211, mis mõlemad käsitlevad lõppkasutusluba, ei ole vastuolus see, kui lõppkasutusloas on ette nähtud dumpinguvastase tollimaksu mitut liiki vabastuste kombinatsioon.

30 Samuti on määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punktides a–c nimetatud järjest maksuvabastusi ja need on seotud sidesõnaga „või“ ning selle sidesõna kasutamisest ei saa järeldada, et üht liiki maksuvabastus välistab tingimata mõne muu maksuvabastuse. Kuigi üks maksuvabastuse põhjus võib üksinda põhjendada laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust vabastuse saamist, ei välista see, et liidu tolliseadustiku artiklite 211 ja 254 alusel antud sama lõppkasutusluba võib hõlmata mitut maksuvabastuse põhjust.

31 Teiseks tuleb märkida, et arvestades määruse nr 71/97 põhjendust 38, milles on esitatud laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust vabastamise kehtestamise põhjused, ning määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni põhjendust 4, näib määruse nr 88/97 artikli 14 punktide a–c üldine ülesehitus olevat seotud viimati nimetatud määruse eesmärgiga, milleks on lubada oluliste jalgrattavaruosade selline laiendatud dumpinguvastaste tollimaksude vaba import, millel on suhteliselt piiratud majanduslik tähtsus.

32 Seega on vähe tõenäoline, et selliste maksuvabastuste kombineeritud kohaldamine kahjustaks dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamisega taotletavat eesmärki, arvestades nii nende imporditud oluliste varuosade abil toodetavate jalgrataste koguseid kui ka sellest tollimaksust vabastatud impordi piiratud majandusliku tähtsust.

33 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimesele küsimusele vastata, et määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c tuleb tõlgendada nii, et selles ette nähtud laiendatud dumpinguvastase tollimaksu vabastust võib samas lõppkasutusloas, liidu tolliseadustiku artikli 254 tähenduses, kombineerida muu maksuvabastusega selle määruse muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti a ja/või punkti b alusel.

Teine küsimus

34 Teise küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c tuleb tõlgendada nii, et lõppkasutusloas liidu tolliseadustiku artikli 254 tähenduses võib ette näha, et laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust vabastatakse vähem kui 300 ühiku oluliste jalgrattavaruosade liigi ja kliendi kohta kuus, või puudutab see piirkogus selle loa saanud isiku kõiki kliente.

35 Kõigepealt tuleb meenutada, et Euroopa Kohus on juba 29. juuli 2010. aasta kohtuotsuses Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, punktid 33 ja 34) otsustanud, et määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punktis c, milles on teatud ettevõtjatele kehtestatud *de minimis* maksuvabastus, „[on ette nähtud] igakui[ne] koguseli[ne] [piirkogus] ja [on] täpsusta[tud], et ühikute arvu arvutamisel võetakse arvesse varuosasid, mis on seotud kompensatsioonilepinguga või mille puhul on importija või deklarandiga sõlmitud kompensatsioonileping“.

36 Nii on sisuliselt leitud, et see *de minimis* maksuvabastus määrab kindlaks maksimaalse ühikute arvu oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta, st vähem kui 300 ühikut, mida importija, kellel maksuvabastust ei ole, võib määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c alusel kuus importida, olenemata sellest, mitmele ettevõtjale/isikule ta seejärel neid ühikuid tarnib.

37 Selline tõlgendus on kooskõlas määruse nr 88/97 eesmärgiga, milleks on lubada laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust vabastamist üksnes siis, kui see ei kahjusta nimetatud tollimaksude kehtestamisega taotletavaid eesmärke. Selliste tollimaksude vaba impordi lubamine, mis on küll piiratud vähem kui 300 ühikuga oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta ja kliendi kohta kuus, mida võidakse tarnida potentsiaalselt piiramatule arvule klientidele, võib neid eesmärke kahjustada.

38 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb teisele küsimusele vastata, et määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c tuleb tõlgendada nii, et lõppkasutusloas liidu tolliseadustiku artikli 254 tähenduses võib ette näha, et laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust vabastatakse vähem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta ja kõikide selle loa saanud isiku klientide kohta kuus.

Kolmas küsimus

39 Kolmanda küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c tuleb tõlgendada nii, et piirkoguse „vähem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta“ kuus ületamine tähendab, et isik, kes deklareerib ja tarnib rohkem kui 299 ühikut kuus, ei saa nimetatud sätte alusel mingit laiendatud dumpinguvastase tollimaksu vabastust.

40 Kõigepealt ei nähtu määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c sõnastusest, et piirkogus „vähem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta“ kuus kujutaks endast maksuvabastust, mis koguse ületamise korral annaks kuni selle piirkoguseni laiendatud dumpinguvastase tollimaksu vabastuse.

41 Määruse nr 88/97 rakendusmäärusega 2023/611 muudetud redaktsiooni artikli 15 lõikest 2 tuleneb seevastu eelkõige, et kui isikud on vabasse ringlusse lubamiseks deklareerinud või neile on tarnitud olulisi jalgrattavaruosi üle artikli 14 punktis c ette nähtud piirkoguse, tühistatakse tagasiulatuvalt kõik neile isikutele antud tollimaksust vabastamise load. Sellest tuleneb, et nimetatud piirkogus kujutab endast sellist väärtust, mille ületamise korral jäävad nimetatud isikud sellisest maksuvabastusest täielikult ilma.

42 On tõsi, nagu märgib komisjon oma kirjalikes seisukohtades, et liidu õigusnormide selline areng võimaldas selgitada liikmesriikide tolliasutuste erinevaid tavasid. Rakendusmääruse nr 2023/611 põhjendusest 23 nähtub siiski, et sama piirkogust tuleb alates selle kehtestamisest määrusega nr 88/97 selle esialgses redaktsioonis pidada selliseks väärtuseks, mille ületamine toob kaasa maksuvabastuse andmise tühistamise. Seda kinnitab ka rakendusmääruse põhjendus 24, milles on märgitud, et „[piirkogus peab] olema [määruses nr 88/97] sõnaselgelt märgitud“, ning seda „[õ]iguskindluse ja läbipaistvuse tagamiseks“, samuti selle määruse põhjendus 25.

43 Seejärel, nagu märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus ja nagu nähtub määruse nr 88/97 põhjendusest 4, kehtestati erand lõppkasutuse korra alusel selleks, et võimaldada piiratud majandusliku tähtsusega importi või tarneid piiratud kogustes. Kui lubada märkimisväärse impordi või edasimüügiga tegelevatel ettevõtjatel saada automaatselt vähemalt osaline maksuvabastus selliste tehingute suhtes, kahjustaks see dumpinguvastaste õigusnormide eesmärki.

44 Lõpuks viitab eelotsusetaotluse esitanud kohus 12. mai 2021. aasta kohtuotsusele Hauptzollamt B (tuuraliste kaaviar) (C-87/20, EU:C:2021:382). Selles kohtuotsuses leidis Euroopa Kohus, et 125 grammi tuuraliste kaaviari kogus inimese kohta, mille sissetoomine ei sõltu impordiloa esitamisest, kujutab endast piirkogust, tuginedes eelkõige asjaolule, et kõnealust sätet tuleb pidada erandiks, mida tuleb sellisena tõlgendada kitsalt.

45 Põhikohtuasja asjaolud erinevad selle kohtuotsuse aluseks olnud asjaoludest, mis puudutasid väljasuremisohus looduslike looma- ja taimeliikide kaitset nendega kauplemise reguleerimise teel vastavalt nõukogu 9. detsembri 1996. aasta määrusele (EÜ) nr 338/97 looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel (EÜT 1997, L 61, lk 1; ELT eriväljaanne 15/03, lk 338/97).

46 Käesoleval juhul on dumpinguvastaste õigusnormide eesmärk sellegipoolest kaitsta jalgrataste sektorisse kuuluvat Euroopa tööstust ning see, et laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust on määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni alusel vabastatud üksnes tegevus, mis ei kujuta endast kõrvalehoidmist, eelkõige väikeste ettevõtjate huvides. Seega tuleb määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c pidada erandiks väikeste ettevõtjate kasuks, kelle tegevus ei kuulu selle vähest majanduslikku mõju arvestades nende sätete kohaldamisalasse, mille eesmärk on vältida laiendatud dumpinguvastastest tollimaksudest kõrvalehoidmist.

47 Eeltoodut arvestades tuleb kolmandale küsimusele vastata, et määruse nr 88/97 2013. aastal muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c tuleb tõlgendada nii, et piirkoguse „vähem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta“ kuus ületamine tähendab, et isik, kes deklareerib ja tarnib rohkem kui 299 ühikut kuus, ei saa nimetatud sätte alusel mingit laiendatud dumpinguvastase tollimaksu vabastust.

Kohtukulud

48 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse see kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (seitsmes koda) otsustab:

1. **Komisjoni 20. jaanuari 1997. aasta määruse (EÜ) nr 88/97 Hiina Rahvavabariigist pärit teatud jalgrattavaruosade impordi vabastamise kohta nõukogu määrusega (EMÜ) nr 2474/93 kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu nõukogu määrusega (EÜ) nr 71/97 kehtestatud laiendamisest, mida on muudetud komisjoni 4. juuni 2013. aasta määrusega (EL) nr 512/2013, artikli 14 punkti c tuleb tõlgendada nii, et selles ette nähtud laiendatud dumpinguvastase tollimaksu vabastust võib samas lõppkasutusloas, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik, artikli 254 tähenduses, kombineerida muu maksuvabastusega määruse nr 88/97 muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti a ja/või punkti b alusel.**

2. **Määruse nr 88/97 määrusega nr 512/2013 muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c tuleb tõlgendada nii, et lõppkasutusloas määruse nr 952/2013 artikli 254 tähenduses võib ette näha, et laiendatud dumpinguvastasest tollimaksust vabastatakse vähem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta ja kõikide selle loa saanud isiku klientide kohta kuus.**

3. **Määruse nr 88/97 määrusega nr 512/2013 muudetud redaktsiooni artikli 14 punkti c tuleb tõlgendada nii, et piirkoguse „vähem kui 300 ühikut oluliste jalgrattavaruosade liigi kohta“ kuus ületamine tähendab, et isik, kes deklareerib ja tarnib rohkem kui 299 ühikut kuus, ei saa nimetatud sätte alusel mingit laiendatud dumpinguvastase tollimaksu vabastust.**

Allkirjad